

SODBA SODIŠČA (prvi senat)

z dne 15. aprila 2010*

V zadevi C-485/08 P,

zaradi pritožbe na podlagi člena 56 Statuta Sodišča, vložene 11. novembra 2008,

Claudia Gualtieri, stanujoča v Bruslju (Belgija), ki jo zastopata P. Gualtieri in M. Gualtieri, odvetnika,

pritožnica,

druga stranka v postopku je

Evropska komisija, ki jo zastopa J. Currall, zastopnik, z naslovom za vročanje v Luksemburgu,

tožena stranka na prvi stopnji,

* Jezik postopka: italijanščina.

SODIŠČE (prvi senat),

v sestavi A. Tizzano, predsednik senata, E. Levits (poročevalec), M. Ilešič, J.-J. Kasel
in M. Safjan, sodniki,

generalni pravobranilec: Y. Bot,
sodni tajnik: R. Grass,

na podlagi pisnega postopka,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi
razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

Sodbo

- ¹ C. Gualtieri v pritožbi predlaga razveljavitev sodbe Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti (zdaj Splošno sodišče Evropske unije) z dne 10. septembra 2008 v zadevi

Gualtieri proti Komisiji (T-284/06, v nadaljevanju: izpodbijana sodba), s katero je to zavrnilo njen predlog, naj to sodišče:

- razglasi odločbo Komisije Evropskih skupnosti z dne 5. septembra 2005, s katero ji je bila zavrnjena pravica do dnevnice v višini 107,10 EUR in mesečnega nadomestila v višini 321,30 EUR, za nično;

- razglasi odločbo z dne 30. januarja 2006, s katero je Komisija zavrnila njeno pritožbo zoper odločbo z dne 5. septembra 2005, za nično;

- razglasi vsa mesečna obvestila Komisije v zvezi z določitvijo dnevnic, ki ji pripadajo, za nična;

- primarno, Komisiji naloži, naj ji plača dnevnice, za katere tožeča stranka meni, da ji pripadajo, in to od 1. januarja 2004, pri čemer se upošteva povečanje zneskov navedenih dnevnic po začetku veljavnosti Sklepa Komisije C(2004) 577 z dne 27. februarja 2004 o določitvi pravil, ki se uporabljajo za napotene nacionalne strokovnjake pri Komisiji, in nato Sklepa C(2005) 872 z dne 22. marca 2005 o spremembi sklepa C(2004) 577;

- podredno, Komisiji naloži, naj ji plača dnevnice, za katere tožeča stranka meni, da ji pripadajo od 2. februarja 2005, ali še bolj podredno, od 4. julija 2005, in to do 31. decembra 2005;

- Komisiji naloži plačilo stroškov.

I – Pravni okvir

- 2 Člen 1(1) in (2) Sklepa Komisije C(2002) 1559 z dne 30. aprila 2002 o določitvi pravil, ki se uporabljajo za napotene nacionalne strokovnjake v službah Komisije, kakor je bil spremenjen s sklepom C(2003) 406 z dne 31. januarja 2003 (v nadaljevanju: sklep NNS), je določal:

„1. Ta pravila se uporabljajo za napotene nacionalne strokovnjake [v nadaljevanju: NNS] pri Komisiji [...], ki jih napotijo nacionalni, regionalni ali lokalni upravni organi. [...]

2. Osebe, za katere veljajo ta pravila, ostanejo v času napotitve zaposlene pri svojem delodajalcu, ki jim tudi izplačuje plačo.“

- 3 Člen 17(1) sklepa NNS določa:

„NNS ima v času napotitve pravico do dnevnic. Če je razdalja med krajem zaposlitve in krajem napotitve enaka ali manjša od 150 km, znaša dnevnic 26,78 EUR. Če ta razdalja presega 150 km, znaša dnevnic 107,10 EUR.“

4 Člen 17(2) sklepa NNS je določal dodelitev mesečnega nadomestila, katerega znesek je bil odvisen od razdalje med krajem prebivališča in krajem napotitve.

5 Člen 20 sklepa NNS je določal:

„1. Za namene teh pravil se za kraj prebivališča šteje kraj, v katerem je NNS opravljal naloge za svojega delodajalca tik pred napotitvijo. Kraj napotitve je kraj, v katerem je služba Komisije, v katero je NNS napoten. Ta kraja sta navedena v dopisih iz člena 1(5).

[...]

3. Kraj napotitve se šteje za kraj prebivališča [v teh primerih]:

[...]

(b) če je ob zahtevi Komisije za napotitev kraj napotitve kraj glavnega prebivališča zakonca ali katerega od nepreskrbljenih otrok NNS.

Zato se šteje, da NNS s prebivališčem v kraju, ki je od kraja napotitve oddaljen 150 km ali manj, prebiva v tem kraju.“

- 6 Sklep NNS je bil pozneje spremenjen s sklepi Komisije C(2004) 577 z dne 27. februarja 2004, C(2005) 872 z dne 22. marca 2005 in C(2005) 3608 z dne 21. septembra 2005. Razveljavljen je bil s Sklepom Komisije C(2006) 2033 z dne 1. junija 2006 o določitvi pravil, ki se uporabljajo za napotene nacionalne strokovnjake v službah Komisije.

II – Dejansko stanje spora

- 7 Dejansko stanje spora je opisano v točkah od 6 do 13 izpodbijane sodbe:

„6 Tožeča stranka, Claudia Gualtieri, sodnica v Italiji, je pri Komisiji delala kot NNS od 1. januarja 2004 do 31. decembra 2005.

- 7 Komisija je po tem, ko je od stalnega predstavništva Italijanske republike pri Evropski uniji prejela dokumente, potrebne za napotitev, stalnemu predstavniku poslala dopis, ki ga je ta prejel 11. novembra 2003 in v katerem ga je obvestila, da se za tožečo stranko uporabljajo določbe [sklepa NNS] in da bo ta zato prejemala dnevnice v višini 107,10 EUR in pod pogoji iz člena 17 tega sklepa mesečno nadomestilo v višini 321,30 EUR.

- 8 Nekaj dni po tem, ko je tožeča stranka začela opravljati naloge kot NNS, je generalna direkcija ‚Osebje in uprava‘ z dopisom z dne 9. januarja 2004 stalno predstavništvo Italijanske republike obvestila, da bo tožeča stranka prejela le dnevnic v višini 26,78 EUR, in ne 107,10 EUR, kakor je bilo predhodno navedeno, ker je bil Bruselj kraj prebivališča njenega zakonca v smislu člena 20(3) sklepa NNS.

- 9 Tožeča stranka je od 2. februarja 2005 živela ločeno od svojega moža in je spremenila naslov svojega prebivališča v Bruslju. [...] Predlog za sporazumno razvezo zakonske zveze na podlagi belgijskega prava je bil na Tribunal de première instance v Bruslju vložen 14. julija 2005, 13. januarja 2006 pa je bila izdana sodba.

- 10 Tožeča stranka je z vlogo z dne 6. julija 2005 ob sklicevanju na ločitev od svojega moža od Komisije zahtevala plačilo dnevnic v višini 107,10 EUR in mesečnega nadomestila, za katere je menila, da ji pripadajo vsaj od 2. februarja 2005.

- 11 Komisija je 5. septembra 2005 ta predlog zavrnila, pri čemer se je sklicevala na to, da je bil ob zahtevi za napotitev za prebivališče tožeče stranke v smislu člena 20(3)(b) sklepa NNS določen Bruselj.

- 12 Tožeča stranka je 17. oktobra 2005 vložila pritožbo na podlagi člena 27 sklepa NNS, kakor je bil spremenjen s sklepom C(2005) 872 [Komisije] z dne 22. marca 2005.

- 13 Komisija je v odločbi z dne 30. januarja 2006 ugotovila, da je bila pritožba vložena na podlagi člena 90(2) Kadrovskih predpisov za uradnike Evropskih

skupnosti, vendar jo je zavrnila zlasti zato, ker ,[je bil] za kraj zaposlitve določen kraj prebivališča zainteresirane stranke ob zahtevi za napotitev [pri] Komisiji, te odločbe ni [bilo] treba ponovno proučiti zaradi morebitnih sprememb osebnih okoliščin [zainteresirane stranke]'. [...]"

III – Postopek pred Splošnim sodiščem in izpodbijana sodba

- 8 Pritožnica je v sodnem tajništvu Sodišča za uslužbenke 30. aprila 2006 vložila tožbo, s katero je predlagala, naj se ugoti predlogom, ki so navedeni v točki 1 te sodbe.

- 9 Sodišče za uslužbenke (prvi senat) je s sklepom z dne 9. oktobra 2006 odločilo, da tožeča stranka kot NNS ni bila uslužbenka Evropskih skupnosti v smislu člena 236 ES. Zato se je izreklo za nepristojno *ratione personae* za odločanje o sporu in je na podlagi člena 8(2) Priloge I k Statutu Sodišča zadevo odstopilo Splošnemu sodišču.

- 10 Potem ko je Splošno sodišče poudarilo, da bi bila tožba po mnenju Komisije dopustna le, če bi se z njo zahtevala razglasitev ničnosti sklepa z dne 30. januarja 2006 in bi se nanašala na zavrnitev plačila vseh dnevnic v smislu člena 17 sklepa NNS v obdobju od 17. avgusta do 31. decembra 2005 (ali od 6. maja do 31. decembra 2005), je menilo, da je treba zaradi ekonomičnosti postopka najprej odločiti o vsebinskih vprašanjih in tožbo zavrniti zaradi neutemeljenosti, tako da ne bi bilo treba odločati o vprašanjih glede dopustnosti tožbe.

- 11 Splošno sodišče je najprej zavrnilo prvi tožbeni razlog tožeče stranke v zvezi s kršitvijo načela enakega obravnavanja pri uporabi sklepa NNS.
- 12 Tako je Splošno sodišče v odgovor na trditev tožeče stranke, da je Komisija s tem, da je po njeni ločitvi zavrnila izplačilo celotnega zneska dnevnic iz člena 17 sklepa NNS, ker je bila ob zahtevi za napotitev v zakonski zvezi z osebo s prebivališčem v Bruslju, kršila člen 141 ES, v točki 29 izpodbijane sodbe navedlo, da sklep NNS nikakor ne razlikuje med NNS moškega in NNS ženskega spola in da njegova uporaba ne povzroča nikakršne diskriminacije na podlagi spola.
- 13 Splošno sodišče je v točki 30 izpodbijane sodbe razsodilo, da zadevne dnevnicke poleg tega in kakorkoli že ne pomenijo plačila, kar je na obravnavi priznala tudi tožeča stranka.
- 14 Splošno sodišče je v točki 31 izpodbijane sodbe zavrnilo trditev tožeče stranke glede kršitve načela enakega obravnavanja na podlagi zakonskega stanu s tem, da je razsodilo, da „se ureditev iz člena 20(3)(b) sklepa NNS za vsakega NNS, samskega ali poročnega, uporabi enkrat za vselej“ in da je „Komisija [...] pravilno menila, da tožeča stranka ob zahtevi za napotitev ni bila diskriminirana v primerjavi s samskim NNS, ker je bil pravni zakonski stan tožeče stranke, to je položaj poročene ženske, različen od stanu samske osebe“. Potem ko je opozorilo, da „iz ustaljene sodne prakse Sodišča in Splošnega sodišča izhaja, da zakonske zveze načeloma ni mogoče primerjati z zunajzakonsko skupnostjo ali drugimi oblikami razmerij, ker je ena bistvenih značilnosti zakonske zveze ta, da ustvarja posebne pravne obveznosti, ki se razlikujejo od obveznosti iz kateregakoli drugega razmerja“, je tudi poudarilo, da je „iz dokumentacije v spisu razvidno, da je tožeča stranka ostala poročena celotno obdobje svoje napotitve, saj je bila razveza zakonske zveze razglašena šele januarja 2006“.

- 15 Splošno sodišče je nato obravnavalo drugi tožbeni razlog tožeče stranke v zvezi z ugovorom nezakonnosti člena 20(3)(b) sklepa NNS, na katerega se je sklicevala na podlagi člena 241 ES. Ta ugovor je zavrglo s tem, da je v točkah 36 in 37 izpodbijane sodbe poudarilo, da je tožeča stranka ta tožbeni razlog v svojih vlogah navedla zelo abstraktno, ne da bi natančno pojasnila, v čem obstaja kršitev načela enakosti, ki jo zatrjuje, in ne da bi ta razlog natančneje pojasnila na obravnavi, čeprav jo je Splošno sodišče k temu pozvalo.
- 16 Nazadnje, Splošno sodišče je zavrnilo tretji tožbeni razlog tožeče stranke glede kršitve načela varstva zaupanja v pravo s strani Komisije s tem, da je v točkah 42 in 43 izpodbijane sodbe poudarilo, da so navodila, ki jih je Komisija dala tožeči stranki prek stalnega predstavništva Italijanske republike, nasprotovala samemu besedilu sklepa NNS in niso upoštevala stanu tožeče stranke, in sicer stanu žene, poročene z osebo, ki je ob zahtevi za napotitev prebivala v kraju napotitve. Splošno sodišče je opozorilo, da je bil sklep NNS priložen dopisu, ki je bil naslovljen na tožečo stranko, in je poleg tega ugotovilo, da bi ta kot dejavna sodnica lahko sama presodila pravni in dejanski okvir položaja.

IV – Predlogi strank pred Sodiščem

- 17 Pritožnica s pritožbo Sodišču predlaga, naj:

- v celoti ali delno razveljavi izpodbijano sodbo;

- v celoti ali delno ugotovi predlogom, predstavljenim na prvi stopnji in v pritožbi;

- podredno, zadevo vrne Splošnemu sodišču v vsebinsko odločanje ter

 - Komisiji naloži plačilo stroškov postopka na obeh stopnjah ali, podredno, plačilo vseh stroškov postopka na prvi stopnji.
- 18 Komisija Sodišču predlaga, naj pritožbo zavrne in pritožnici naloži plačilo stroškov tega postopka.

V – Pritožba

A – Pritožba v delu, v katerem se nanaša na razveljavitev izpodbijane sodbe

- 19 Pritožnica v podporo svojim predlogom navaja dva pritožbena razloga, ki se nanašata na napačno uporabo prava in pomanjkljivost obrazložitve Splošnega sodišča, kar je pripeljalo do kršitve načela enakosti pri prejemkih iz dela in do nezadostnosti obrazložitve zavrženja ugovora nezakonnosti člena 20(3)(b) sklepa NNS.
- 20 Pritožnica je 12. oktobra 2009 v sodnem tajništvu Sodišča vložila predlog za predložitev novega razloga v skladu s členoma 42(2) in 118 Poslovnika.

1. Predlog za predložitev novega razloga

a) Trditve strank

- 21 Pritožnica zatrjuje, da je Komisija po njeni vložitvi pritožbe 12. novembra 2008 sprejela Sklep C(2008) 6866 konč. o določitvi pravil, ki se uporabljajo za napotene nacionalne strokovnjake in nacionalne strokovnjake na poklicnem usposabljanju v službah Komisije (v nadaljevanju: sklep NNS iz leta 2008).
- 22 Ta novi sklep naj bi prispeval dodatne elemente za utemeljitev trditve v pritožbi, da je med NNS in Komisijo nastalo delovno razmerje, za katero je značilna podrejenost, in da imajo dnevnice, ki jih prejme NNS v tem okviru, značilnosti plačila. Poleg tega naj sklep NNS iz leta 2008 ne bi vseboval določbe o zmanjšanju dnevnic, če je ob vložitvi zahteve za napotitev kraj napotitve hkrati kraj glavnega prebivališča zakonca ali nepreskrbljenih otrok NNS.
- 23 Komisija, ki je bila v skladu s členom 42(2), drugi pododstavek, Poslovnika pozvana, naj odgovori na predlog pritožnice, meni, da predlog za predložitev novega razloga ni dopusten, ker lahko Sodišče pritožbo presodi le na podlagi dejanskega in pravnega stanja, ki ga je upoštevalo Splošno sodišče. Poleg tega, če bi pritožnica menila, da je sprejetje sklepa NNS iz leta 2008 upošteveno za presojo njenega primera pred Splošnim sodiščem, bi morala predlagati obnovo postopka pred Splošnim sodiščem v skladu s členom 44 Statuta Sodišča in členoma 125 in 126 Poslovnika Splošnega sodišča.

- 24 Podredno, Komisija zatrjuje, da je treba člen 42 Poslovnika razlagati tako, da vsebuje posredni pogoj upoštevnosti navajanih okoliščin. Sklep NNS iz leta 2008 pa ne more imeti niti najmanjšega vpliva na položaj, ki je nastal na podlagi sklepa NNS, sprejete tega leta 2002. Poleg tega so trditve pritožnice brez dejanske osnove, saj naj bi sklep NNS iz leta 2008 v celoti ohranil razlikovanje med NNS na eni strani ter uradniki in uslužbenci Komisije na drugi strani.

b) Presoja Sodišča

- 25 Člen 42(2), prvi pododstavek, Poslovnika Sodišča, ki se v skladu s členom 118 tega poslovnika uporablja za pritožbeni postopek, določa, da navajanje novih razlogov med postopkom ni dovoljeno, razen če ti izhajajo iz pravnih in dejanskih okoliščin, ki so se pojavile med postopkom.
- 26 V obravnavanem primeru je razlog, ki se nanaša na to, da je bil med tekom postopka pred Sodiščem sprejet sklep NNS iz leta 2008, vsekakor brezpredmeten, ker je treba zakonitost akta Skupnosti presojati glede na dejanske in pravne okoliščine, ki so obstajale na dan, ko je bil akt sprejet (glej sodbe z dne 7. februarja 1979 v združenih zadevah Francija proti Komisiji, 15/76 in 16/76, Recueil, str. 321, točka 7; z dne 17. maja 2001 v zadevi IECC proti Komisiji, C-449/98 P, Recueil, str. I-3875, točka 87, in z dne 22. decembra 2008 v zadevi Centeno Mediavilla in drugi proti Komisiji, C-443/07 P, ZOdl., str. I-10945, točki 110 in 111).
- 27 Sklep NNS iz leta 2008, ki je začel veljati šele 1. januarja 2009, namreč ne pomeni ureditve, ki se uporablja za obdobje napotitve pritožnice. Zato ta sklep ni upošteven element v okviru preizkusa pritožbe zoper izpodbijano sodbo, s katero je Splošno sodišče presodilo zakonitost sklepov Komisije, ki se nanašajo na to napotitev.

2. Prvi pritožbeni razlog: nespoštovanje načela enakosti

28 Prvi pritožbeni razlog pritožnice je razdeljen na štiri dele.

a) Prvi del prvega pritožbenega razloga

i) Trditve strank

29 Pritožnica v okviru prvega dela prvega pritožbenega razloga Splošnemu sodišču očita, da ni spoštovalo obveznosti obrazložitve, ker se ni izreklo o pravnem položaju NNS, čeprav se je pred njim nanj sklicevala.

30 Pritožnica poleg tega navaja, da razmerja podrejenosti v delovnem razmerju med Komisijo in NNS ni mogoče izpodbijati, saj je treba razmerje, ki ga NNS ohranja s svojim organom izvora, med obdobjem napotitve šteti za prekinjeno. NNS naj bi bil v celoti vključen v organizacijsko shemo Komisije in naj bi svoje naloge izpolnjeval v njeno izključno korist.

31 Komisija meni, da prvi del prvega pritožbenega razloga ni dopusten. Po eni strani trditev pritožnice, da bi jo bilo treba šteti za uslužbenko Komisije, nujno pomeni izpodbijanje zakonitosti vseh sklepov NNS in zlasti določb, ki predpisujejo, da NNS ostane zaposlen pri prvotnem delodajalcu. Te določbe pa se v okviru postopka na prvi stopnji niso izpodbijale. Po drugi strani Splošnemu sodišču ni bilo predlagano, naj odloči o pravni kvalifikaciji poklicnega statusa NNS v razmerju do Komisije.

32 Podredno, Komisija meni, da je prvi del prvega dela pritožbenega razloga brezpredmeten, saj ni treba vedeti, ali je NNS uslužbenec Komisije, da bi se ugotovilo, ali člen 20(3)(b) sklepa NNS ali način, na katerega je bil ta člen uporabljen, pomeni kršitev člena 141 ES ali splošnega načela prepovedi diskriminacije.

ii) Presoja Sodišča

33 Glede prvega ugovora nedopustnosti, ki ga je podala Komisija, je treba ugotoviti, da pritožnica s prvim delom prvega pritožbenega razloga izpodbija napačno obrazložitev Splošnega sodišča, ker to ni odgovorilo na njene trditve o pravnem statusu NNS, in ne zakonitost sklepa NNS. Zato je treba ta ugovor nedopustnosti zavrniti.

34 Čeprav Komisija zatrjuje, drugič, nedopustnost prvega dela prvega pritožbenega razloga, ker naj Splošnemu sodišču ne bi bilo predlagano, naj odloči o pravnem položaju NNS, je treba poudariti, da je iz replike pritožnice pred Splošnim sodiščem razvidno, da so bile trditve o pravnem položaju NNS pred njim navajane.

35 Res je, da člen 48(2), prvi pododstavek, Poslovnika Splošnega sodišča določa, da navajanje novih razlogov med postopkom ni dovoljeno, razen če ti izhajajo iz pravnih in dejanskih okoliščin, ki so se pojavile med postopkom.

36 Vendar je treba ugotoviti, da če je pritožnica šele v fazi replike navajala trditve v zvezi s pravnim položajem NNS, je tako zato, ker je odgovorila na trditve Komisije,

vsebovane v njenem odgovoru na tožbo, da dnevnic ni bilo mogoče opredeliti kot plačilo, ker Komisija ni delodajalec NNS. Povedano drugače, pritožnica bi morala dokazati, da je za delovno razmerje med strankama značilen odnos podrejenosti in da je zato dnevnic, ki jih prejme NNS, treba šteti za plačilo v smislu člena 141 ES.

- 37 Tako je mogoče trditve z zvezi s pravnim položajem NNS šteti za razširitev tožbenega razloga kršitve načela enakosti pri uporabi sklepa NNS, ki ga je tožeča stranka uveljavljala pred Splošnim sodiščem. Iz sodne prakse pa je razvidno, da je treba tožbeni razlog, ki pomeni razširitev tožbenega razloga, ki je bil že prej neposredno ali posredno podan v vlogi, s katero se je začel postopek, šteti za dopusten (glej zlasti sodbe z dne 19. maja 1983 v zadevi Verros proti Parlamentu, 306/81, Recueil, str. 1755, točka 9; z dne 26. aprila 2007 v zadevi Alcon proti UUNT, C-412/05 P, ZOdl., str. I-3569, točke od 38 do 40, in z dne 17. julija 2008 v zadevi Campoli proti Komisiji, C-71/07 P, ZOdl., str. I-5887, točka 63).
- 38 Komisija torej ne more trditi, da se vprašanje pravne kvalifikacije poklicnega statusa NNS v razmerju do Komisije pred Splošnim sodiščem ni postavilo. Zato je treba zavrniti tudi njen drugi ugovor nedopustnosti.
- 39 Z vsebinskega vidika je treba spomniti, da je vprašanje, ali je obrazložitev sodbe Splošnega sodišča protislovna ali nezadostna, pravno vprašanje, na katero se je mogoče sklicevati v okviru pritožbe (glej zlasti sodbi z dne 11. januarja 2007 v zadevi Technische Glaswerke Ilmenau proti Komisiji, C-404/04 P, točka 90, in z dne 9. septembra 2008 v združenih zadevah FIAMM in FIAMM Technologies proti Svetu in Komisiji, C-120/06 P in C-121/06 P, ZOdl., str. I-6513, točka 90).

- 40 V okviru pritožbe je cilj nadzora Sodišča zlasti preveriti, ali je Splošno sodišče pravno zadostno odgovorilo na vse trditve tožeče stranke (glej v tem smislu sodbe z dne 17. decembra 1998 v zadevi Baustahlgewebe proti Komisiji, C-185/95 P, Recueil, str. I-8417, točka 128; z dne 29. aprila 2004 v zadevi British Sugar proti Komisiji, C-359/01 P, Recueil, str. I-4933, točka 47, in z dne 28. junija 2005 v združenih zadevah Dansk Rørindustri in drugi proti Komisiji, C-189/02 P, C-202/02 P, od C-205/02 P do C-208/02 P in C-213/02 P, ZOdl., str. I-5425, točka 244).
- 41 Vendar kot je Sodišče večkrat razsodilo, obveznosti Splošnega sodišča, da obrazloži svoje odločbe, ni mogoče razlagati tako, da mora tudi podrobno odgovoriti na vsako predloženo trditev stranke, predvsem če ta ni dovolj jasna in natančna (glej zlasti sodbi z dne 6. marca 2001 v zadevi Connolly proti Komisiji, C-274/99 P, Recueil, str. I-1611, točka 121, in z dne 11. septembra 2003 v zadevi Belgija proti Komisiji, C-197/99 P, Recueil, str. I-8461, točka 81, ter zgoraj navedeni sodbi Technische Glaswerke Ilmenau proti Komisiji, točka 90, in FIAMM in FIAMM Technologies proti Svetu in Komisiji, točka 91).
- 42 Kot je navedeno v točki 37 te sodbe je bila v obravnavani zadevi argumentacija v zvezi s pravnim položajem NNS predstavljena v okviru razloga, ki se nanaša na kršitev načela enakosti, kot je določeno v členu 141 ES.
- 43 Ni pa sporno, da je Splošno sodišče na trditev glede kršitve načela enakosti iz člena 141 ES odgovorilo v točki 29 izpodbijane sodbe, in sicer s tem, da je odločilo, da sklep NNS nikakor ne razlikuje med NNS moškega in NNS ženskega spola, in da torej uporaba tega sklepa ne povzroča nikakršne diskriminacije na podlagi spola.
- 44 V teh okoliščinah vprašanje statusa NNS in zato možnosti, da se dnevnice, ki jih prejema, opredelijo kot plačilo, ni več odločilno.

45 Poleg tega je Splošno sodišče le podredno v točki 30 izpodbijane sodbe razsodilo, da zadevne dnevnicе poleg tega in kakor koli ne pomenijo plačila.

46 Prvi del prvega pritožbenega razloga je treba zato zavrniti kot neutemeljen.

b) Drugi del prvega pritožbenega razloga

i) Trditve strank

47 Pritožnica v drugem delu prvega pritožbenega razloga Splošnemu sodišču očita, da ni spoštovalo obveznosti obrazložitve in da je napačno uporabilo pravo, ko je v točki 30 izpodbijane sodbe razsodilo, da „[z]adevne dnevnicе poleg tega in kakorkoli ne pomenijo plačila, kar je na obravnavi priznala tudi tožeča stranka“.

48 Prvič, stališče pritožnice naj ne bi bilo tako enoznačno, saj je poudarila, da čeprav člen 17(9) sklepa NNS C(2006) 2033 določa, da se dnevnicе ne štejejo za plačila, ni mogoče izključiti, da imajo vsaj deloma naravo plačila.

49 Drugič, Splošno sodišče naj bi odločilo, da dnevnicе nimajo enake narave kot plačila, in to brez potrebne podrobne proučitve in upoštevanja drugih določb,

zlasti člena 141(2) ES in člena 63(3) Kadrovskih predpisov za uradnike Evropskih skupnosti ali člena 19 Pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev Evropskih skupnosti.

- 50 Komisija trdi, prvič, da je vprašanje v zvezi z izjavami tožeče stranke na obravnavi dejansko vprašanje, ki ga ni mogoče obravnavati v pritožbi, razen če bi se zatrjevalo izkrivljanje dejstev. Vendar pa tako izkrivljanje ni bilo niti zatrjevano niti dokazano, saj se trditev o nepopolnosti izjav v izpodbijani sodbi ni nanašala na to.
- 51 Drugič, pritožnica naj bi v točki 77 pritožbe izrecno priznala, da je podala izjavo iz točke 30 izpodbijane sodbe, s katero je na obravnavi sama priznala, da zadevne dnevnice ne pomenijo plačila. Trditve pritožnice v zvezi s tem naj bi dokazovale, da ta ni pripisovala velikega pomena temu, kar je izjavila pred Splošnim sodiščem, in je svoja preostala stališča predstavila kot preproste predpostavke.

ii) Presoja Sodišča

- 52 Spomniti je treba, da v skladu z ustaljeno sodno prakso očitki, ki so usmerjeni zoper dodatne razloge odločbe Splošnega sodišča, ne morejo povzročiti razveljavitve te odločbe in so torej brezpredmetni (zgoraj navedena sodba Dansk Rørindustri in drugi proti Komisiji, točka 148, in sklepa z dne 23. februarja 2006 v zadevi Piau proti Komisiji, C-171/05 P, točka 86, in z dne 9. marca 2007 v zadevi Schneider Electric proti Komisiji, C-188/06 P, točka 64).

- 53 Torej, kot je bilo navedeno v točki 45 te sodbe, je Splošno sodišče v točki 30 izpodbijane sodbe podalo ugotovitev, ki jo pritožnica izpodbija, le kot dodatek k temu, kar je bilo odločeno v točki 29 navedene sodbe. To je razvidno tudi iz uporabe izraza „poleg tega“ na začetku navedene točke 30.
- 54 Zato je očitno, da je drugi del prvega pritožbenega razloga usmerjen zoper dodatni razlog izpodbijane sodbe in da torej ne more povzročiti razveljavitve te sodbe, tudi če bi bil utemeljen.
- 55 Zato je treba drugi del prvega pritožbenega razloga zavrniti kot brezpredmeten.

c) Tretji del prvega pritožbenega razloga

i) Trditve strank

- 56 Pritožnica v tretjem delu prvega pritožbenega razloga Splošnemu sodišču očita na eni strani, da je proučilo obstoj diskriminacije na podlagi spola, medtem ko sama ni zatrjevala te diskriminacije, temveč je želela s prikazom vseh veljavnih določb dokazati obstoj splošnega načela prava Skupnosti, v skladu s katerim mora biti plačilo za opravljanje enakega dela enako.

- 57 Na drugi strani naj bi bila razlaga Splošnega sodišča diskriminatorna v razmerju do družine, ki temelji na zakonski zvezi, ker vključuje samo zakonske zveze, zunajzakonskih skupnosti pa ne, ne glede na stopnjo njihove stabilnosti.
- 58 Toda, prvič, zakonski stan naj ne bi zadostoval za utemeljitev takega razlikovanja. Nasprotno, upoštevati bi bilo treba dejanski položaj vsakega para, tako da bi bili poročeni pari in pari v zunajzakonski skupnosti v enakem položaju, saj v obeh primerih obstaja vzajemna solidarna finančna podpora ter enakovredno prispevanje za plačilo stroškov v zvezi s skupnim življenjem.
- 59 Drugič, trenutno naj bi v zakonodajah številnih držav članic obstajale velike težnje po izenačenju zunajzakonskih skupnosti z zakonsko zvezo. Zato bi se morala sodna praksa Sodišča, ki ne priznava enakosti zakonske zveze in zunajzakonske skupnosti, vsaj na področju delovnega prava spremeniti ob upoštevanju predpisov prava Skupnosti, zlasti člena 1d(1), drugi pododstavek, Kadrovskih predpisov za uradnike Evropskih skupnosti in sodne prakse Evropskega sodišča za človekove pravice, ki pravico do spoštovanja družinskega življenja iz člena 8 Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, podpisane 4. novembra 1950 v Rimu, priznava tudi družinam, ki temeljijo na zunajzakonski skupnosti.
- 60 Tretjič, diskriminatornost razlikovanja pri plačilu na podlagi zakonskega stanu naj bi bila razvidna tudi iz dejstva, da Komisija ne zmanjša dnevnic, če NNS po začetku opravljanja nalog sklene zakonsko zvezo z osebo, ki prebiva v Bruslju ali če zunajzakonski partner po napotitvi navedene osebe za kraj prebivališča izbere Bruselj.

- 61 Nazadnje, četrtič, pritožnica poskuša dokazati nedoslednost stališča, ki ga je Komisija zagovarjala pred Splošnim sodiščem, saj je ta institucija navedla, da je zakonski stan NNS edino dejansko in določeno merilo, ki ga je mogoče upoštevati pri določitvi višine dnevnic, ki jih je treba izplačati, ker bi bila presoja konkretnih položajev, vključno s položaji zunajzakonskih skupnosti, v nasprotju z načelom poenostavitve, hkrati pa je Komisija glede na navedeno načelo poenostavitve nedosledno trdila, da bi morala tožeča stranka izpodbijati vsa mesečna izplačila.
- 62 Po mnenju Komisije je Splošno sodišče v odgovor na sklicevanje tožeče stranke na člen 141 ES pravilno ugotovilo, da iz analize sklepa NNS ne izhaja nikakršna diskriminacija.
- 63 Komisija trdi, da je trditev v zvezi z domnevno izenačenostjo zakonske zveze in zunajzakonske skupnosti prvič navedena v postopku s pritožbo in jo je zato treba razglasiti za nedopustno.
- 64 Poleg tega, čeprav je seveda treba priznati načelo enakega plačila za enako delo, to načelo v obravnavani zadevi ni upoštevno in z izpodbijano sodbo ni bilo kršeno. Vsekakor bi bila edina posledica izenačenja zakonske zveze in zunajzakonske skupnosti v okviru dnevnic, dodeljenih NNS, da bi se domneva iz člena 20(3)(b) sklepa NNS, po kateri so neugodnosti manjše za NNS, poročenega z osebo, ki prebiva v kraju napotitve, in se mu torej dodelijo nižje dnevnice, razširila na NNS, ki živijo v zunajzakonski skupnosti.

- 65 Dalje, dejstvo, da so v nekaterih določbah prava Skupnosti zakonske zveze izrecno izenačene z zunajzakonskimi skupnostmi, naj ne bi pomenilo nikakršne splošne obveznosti takega izenačenja, predvsem ker razlogi za tako izenačenje v navedenih določbah, zlasti spoštovanje družinskega življenja, niso nikakor povezani z dnevnici iz člena 17 sklepa NNS.
- 66 Komisija navaja, da kadar neka ureditev temelji na konkretnih in jasnih merilih, ki se uporabljajo objektivno, je obstoj obrobni položajev sprejemljiv, če se je mogoče sklicevati na pomembnejše elemente, kot sta razumna poraba sredstev Skupnosti in v obravnavani zadevi zmanjšanje birokratskega bremena za Komisijo v zvezi osebami, ki jih začasno napotijo nacionalni organi.

ii) Presoja Sodišča

- 67 Glede trditve, da je Splošno sodišče s tem, da je preverilo obstoj diskriminacije na podlagi spola, napačno uporabilo pravo, zadostuje ugotoviti – kot je razvidno tudi iz točke 22 pritožbe – da se je pritožnica pred Splošnim sodiščem izrecno sklicevala na člen 141 ES. Ta določba pa je poseben izraz splošnega načela enakosti spolov (glej sodbo z dne 11. septembra 2007 v zadevi Lindorfer proti Svetu, C-227/04 P, ZOdl., str. I-6767, točka 50).
- 68 Splošno sodišče je torej pravilno preverilo, ali bi uporaba sklepa NNS lahko povzročila diskriminacijo na podlagi spola.

- 69 Dalje, trditev pritožnice, da razlaga Splošnega sodišča povzroča diskriminacijo družin, ki temeljijo na zakonski zvezi, v primerjavi z zunajzakonskimi skupnostmi, je treba šteti za dopustno. Namreč, prvič, kot je razvidno iz tožbe, vložene na prvi stopnji, zlasti iz njene točke 33, je tožeča stranka res navajala primerljivost zakonskih skupnosti, kot je zakonska zveza, z zunajzakonskimi in, drugič, Splošno sodišče je glede tega izrecno sprejelo stališče v točki 31 izpodbijane sodbe.
- 70 V zvezi s tem je treba spomniti, da načelo enakega obravnavanja ali prepovedi diskriminacije zahteva, naj se primerljive situacije ne obravnavajo različno in naj se različne situacije ne obravnavajo enako, razen če je taka obravnava objektivno utemeljena (sodbi z dne 10. januarja 2006 v zadevi IATA in ELFAA, C-344/04, ZOdl., str. I-403, točka 95, in z dne 12. septembra 2006 v zadevi Eman in Sevinger, C-300/04, ZOdl., str. I-8055, točka 57, ter zgoraj navedena sodba Lindorfer proti Svetu, točka 63).
- 71 Splošno sodišče je s tem, da je v točki 31 izpodbijane sodbe sklenilo, da tožeča stranka, ki je bila ob zahtevi za napotitev poročena, ni diskriminirana v primerjavi z NNS samega stanu, ker je njun zakonski stan različen, posredno potrdilo merilo zakonskega stanu kot eno od pravih in ustreznih meril za določitev zneska dnevnic, ki jo je treba izplačati.
- 72 Vendar je treba poudariti, da ima Komisija diskrecijsko pravico pri določitvi pogojev za dodelitev dnevnic NNS. Tudi načelo prepovedi diskriminacije oziroma enakega obravnavanja bi bilo kršeno le, če bi se s členom 20(3)(b) sklepa NNS povzročalo razlikovanje, ki bi bilo arbitrarno ali očitno neprimerno glede na cilj te določbe.

- 73 V zvezi s tem je treba navesti, da Komisija dnevnic izplača, kakor pojasnjuje, kot nadomestilo za nevšečnosti in stroške, ki jih ima NNS zaradi oddaljenosti od kraja bivališča. Člen 20(3)(b) sklepa NNS temelji na domnevi, da so nevšečnosti za NNS manjše, če njegov zakonec ob zahtevi za napotitev prebiva v kraju napotitve.
- 74 Pritožnica ne izpodbija te domneve kot take, temveč meni, da zakonski stan ni edino upoštevno in ustrezno merilo, ki ga je mogoče upoštevati v zvezi s tem, in da bi lahko skupno bivanje postavilo partnerje v zunajzakonski skupnosti v enak položaj kot poročene pare.
- 75 Vendar je treba poudariti, da čeprav so si lahko zunajzakonske in zakonske skupnosti, kot je zakonska zveza, v nekaterih vidikih podobne, te podobnosti ne vodijo nujno do izenačenja teh dveh vrst skupnosti.
- 76 V teh okoliščinah izbira merila pravnega zakonskega stanu ni ne arbitrarna ne očitno neprimerna glede na cilj zmanjšanja dnevnic, ki se izplačujejo NNS, če so ti v položaju, v katerem je mogoče domnevati, da so – ne glede na zakonski stan – izpostavljeni manjšim stroškom in nevšečnostim.
- 77 Poleg tega je treba poudariti, da pritožnica ne pred Splošnim sodiščem ne pred Sodiščem ni posebej zatrjevala različnega obravnavanja poročenih oseb in oseb, ki bivajo skupaj v registrirani skupnosti, niti se ni sklicevala na prakso Komisije v zvezi s tem.

- 78 Iz tega izhaja, da Splošno sodišče s tem, da je potrdilo merilo zakonskega stanu in v točki 31 izpodbijane sodbe sklenilo, da tožeča stranka ob zahtevi za napotitev ni bila diskriminirana, saj je njen stan poročene ženske drugačen od stanu samske osebe, ni povzročilo diskriminacije poročenih oseb v primerjavi s samskimi osebami v zunaj-zakonski skupnosti.
- 79 Zato je treba to trditev pritožnice zavrni kot neutemeljeno.
- 80 Sklicevanje pritožnice na različne položaje, v katerih dnevnic po poznejših spremembah položaja NNS ni zmanjšana, ne more omajati te presoje.
- 81 Sodišče je že razsodilo, da čeprav bi iz obrobni položajev izhajale naključne nevšečnosti uvedbe neke splošne in abstraktne ureditve, zakonodajalcu ni mogoče očitati kategorizacije, razen če je ta po svoji naravi diskriminatorna glede na cilj, ki ga ureničuje (sodba z dne 16. oktobra 1980 v zadevi Hochstrass proti Sodišču, 147/79, Recueil, str. 3005, točka 14). Enak sklep je še toliko nujnejši v okoliščinah, v katerih taki obrobni položaji povzročajo naključne ugodnosti.
- 82 Sklicevanje pritožnice na določbe Kadrovskih predpisov za uradnike Evropskih skupnosti in na sodno prakso Evropskega sodišča za človekove pravice je v tem pogledu brezpredmetno.

- 83 Na eni strani je Sodišče še opozorilo, da za NNS, ki priložnostno delajo pri Komisiji, ne veljajo Kadrovske predpisi za uradnike Evropskih skupnosti (glej tudi sodbo z dne 24. januarja 2008 v zadevi Adam proti Komisiji, C-211/06 P, točka 52).
- 84 Na drugi strani pritožnica ni dokazala, zakaj razlaga Splošnega sodišča krši načelo spoštovanja družinskega življenja, kot ga zagotavlja Konvencija o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin.
- 85 Nazadnje, trditve, s katerimi pritožnica graja stališče, ki ga je Komisija zagovarjala pred Splošnim sodiščem, so nedopustne. V skladu s členom 225 ES in členom 58, prvi odstavek, Statuta Sodišča je namreč pritožba zoper odločbe Splošnega sodišča omejena na pravna vprašanja in mora temeljiti na nepristojnosti Splošnega sodišča, na kršitvah postopka pred tem sodiščem, ki škoduje interesom pritožnika, ali na kršitvah prava Skupnosti s strani Splošnega sodišča (glej zlasti sklep Sodišča z dne 10. maja 2001 v zadevi FNAB in drugi proti Svetu, C-345/00 P, Recueil., str. I-3811, točka 28 in navedena sodna praksa).
- 86 Z izpodbijanjem stališča, ki ga je Komisija zagovarjala pred Splošnim sodiščem, pa želi pritožnica doseči preprosto ponovno obravnavo tožbe, ki je bila vložena pred Splošnim sodiščem, kar ne spada v pristojnost Sodišča (glej zlasti sodbo z dne 4. julija 2000 v zadevi Bergaderm in Goupil proti Komisiji, C-352/98 P, Recueil., str. I-5291, točka 35).
- 87 Zato je treba tretji del prvega pritožbenega razloga delno zavrniti kot neutemeljen in delno zavreči kot nedopusten.

d) Četrty del prvega pritožbenega razloga

i) Trditve strank

- 88 Pritožnica s četrty delom prvega pritožbenega razloga, ki je podreden, Splošnemu sodišču očita, da se je zadovoljilo s poudarkom, in sicer v točki 31 izpodbijane sodbe, da je bila tožeča stranka, kot je razvidno iz vsebine spisa, med celotnim obdobjem napotitve poročena, čeprav je predlagala, da se ji v celoti izplačajo delnice od 2. februarja 2005, datuma dejanske ločitve, ali, podredno, od 4. julija 2005, datuma vložitve predloga za razvezo. Izpodbijana sodba naj bi bila tako pomanjkljivo obrazložena, saj naj ne bi bilo jasno razvidno logično in pravno razmišljanje Splošnega sodišča.
- 89 Poleg tega naj nujnost, da se za potrebe določanja zneska dolgovanih dnevnic upošteva položaj NNS, kakršen je bil ob zahtevi za napotitev, ne da bi se upoštevale morebitne poznejše spremembe, nima potrditve v besedilu določb, ki se uporabljajo.
- 90 Pritožnica trdi, da je stališče Komisije polno protislovij, saj je njen predlog, podan pritožnici, da bi morala ta vložiti tožbo zoper vsa mesečna izplačila, povsem nedosleden, ker nasprotuje načelu poenostavitve. Poleg tega naj bi bilo stališče Komisije, s katerim zavrača stalni nadzor položaja NNS omajano z dejstvom, ki ga je ta sama priznala, da so primeri, v katerih bi bila potrebna ponovna presoja, redki.
- 91 Komisija odgovarja, da je četrty del prvega pritožbenega razloga delno nedopusten in vsekakor neutemeljen.

- 92 Prvič, nobena dodatna obrazložitev naj ne bi bila potrebna glede dejstva, ki absolutno ni sporno, in sicer, da se pravni položaj pritožnice med obdobjem napotitve ni spremenil, to dejstvo pa vsekakor samo dodatno podpira razlogovanje Splošnega sodišča, po katerem tožeča stranka ni mogla biti diskriminirana, saj je bila poročena in je stan poročene ženske drugačen od stanu samske osebe.
- 93 Drugič, pritožnica naj bi želela s sklicevanjem na pomanjkljivost obrazložitve, ki v obravnavani zadevi ni podana, dejansko doseči, da bi Sodišče ponovno preizkusilo trditve – ki so bile že navajane in zavrjene na prvi stopnji – o potrebi po upoštevanju sprememb osebnega položaja NNS, ki nastanejo med obdobjem napotitve.
- 94 Tretjič in kakorkoli, člen 20(3)(b) sklepa NNS naj bi nalagal preverjanje pogojev za zmanjšanje dnevnic ob zahtevi za napotitev Komisiji.

ii) Presoja Sodišča

- 95 Spomniti je treba, prvič, da je treba v skladu s členom 20(3)(b) sklepa NNS pri določanju kraja prebivališča NNS upoštevati njegov kraj prebivališča ob zahtevi za napotitev.
- 96 Zato je trditev pritožnice, s katero izpodbija stališče Splošnega sodišča, da se mehanizem iz člena 20(3)(b) sklepa NNS za vsakega NNS uporabi enkrat za vselej in da

je trenutek zahteve za napotitev upoštevni trenutek za določanje kraja prebivališča, nima nobene podlage v besedilu sklepa NNS, v nasprotju s samim besedilom člena 20(3)(b).

- ⁹⁷ Drugič, zavrni je treba tudi očitke v zvezi s kršitvijo obveznosti obrazložitve s strani Splošnega sodišča. Splošno sodišče je s tem, da je pravilno ugotovilo, da se presoja položaja NNS ob zahtevi za napotitev opravi enkrat za vselej, pravno zadostno odgovorilo na trditev tožeče stranke, da bi ji morale biti dnevnice v celoti izplačane od trenutka dejanske ločitve ali od vložitve predloga za razvezo dalje. Te spremembe stanu pritožnice torej ne morejo biti upoštevne.
- ⁹⁸ Sicer je Splošno sodišče le dodatno navedlo, da je bila tožeča stranka poročena med celotnim obdobjem napotitve. Toda kot je bilo opozorjeno v točki 52 te sodbe, očitki, ki so usmerjeni zoper dodatne razloge odločbe Splošnega sodišča, ne morejo povzročiti razveljavitve te odločbe in so torej brezpredmetni.
- ⁹⁹ Tretjič, glede trditev pritožnice, s katerimi naj bi dokazala nedoslednost stališča Komisije, zadošča ugotoviti, da želi pritožnica doseči le ponovno obravnavo tožbe, vložene pred Splošnim sodiščem, kar v skladu s sodno prakso, navedeno v točkah 85 in 86 te sodbe, ne spada v pristojnost Sodišča v okviru pritožbe.
- ¹⁰⁰ Torej je treba četrti del prvega pritožbenega razloga delno zavrni kot neutemeljen in delno zavreči kot nedopusten.

3. Drugi pritožbeni razlog: napačna uporaba prava s strani Splošnega sodišča, ko je zavrglo ugovor nezakonnosti člena 20(3)(b) sklepa NNS

a) Trditve strank

- ¹⁰¹ Pritožnica meni, da je Splošno sodišče s tem, da je ugovor nezakonnosti na podlagi člena 241 ES, ki je bil vložen zoper člen 20(3)(b) sklepa NNS, zavrglo kot nedopusten, storilo napako pri obrazložitvi, saj je tožeča stranka podrobno in razumljivo predstavila dejanske in pravne razloge, ki jih je navedla v utemeljitev svoje vloge. Na obravnavi naj bi pred Splošnim sodiščem navedla, da ugovor nezakonnosti spada k razlogom, na katerih temelji očitak neenakega obravnavanja, ki so bili že predstavljeni. Iz teh naj bi bilo jasno razvidno, da je bil namen sklicevanja na člen 241 ES doseči odločitev o postavljenih vprašanjih, čeprav bi bila tožba vložena prepozno.
- ¹⁰² Komisija trdi, da je zavrženje ugovora nezakonnosti v točkah od 35 do 37 izpodbijane sodbe v celoti obrazloženo.

b) Presoja Sodišča

- ¹⁰³ Glede na naslov drugega pritožbenega razloga, kot je razviden iz pisne vloge pritožnice, ta Splošnemu sodišču očita, da pri zavrženju ugovora nezakonnosti na podlagi člena 241 ES ni spoštovalo obveznosti obrazložitve. Vendar je iz točk od 123 do 125 te vloge razvidno, da pritožnica v resnici izpodbija utemeljenost tega zavr-

ženja. Pritožnica meni, v nasprotju s tem kar je razsodilo Splošno sodišče, da je bila njena vloga v skladu s pravili dopustnosti, navedenimi v točki 35 izpodbijane sodbe.

- 104 Sodišče je že razsodilo, da mora Splošno sodišče predlog iz tožbe, ki mu je predložena, zavreči kot nedopusten, če bistvene dejanske in pravne okoliščine, na katerih temelji ta predlog, ne izhajajo dosledno in razumljivo iz besedila te tožbe, saj neobstoja teh okoliščin v vlogi ni mogoče popraviti z njihovo predstavitvijo na obravnavi (glej sodbo z dne 18. julija 2006 v zadevi Rossi proti UUNT, C-214/05 P, ZOdl., str. I-7057, točka 37).
- 105 V obravnavani zadevi je Splošno sodišče v točki 36 izpodbijane sodbe ugotovilo, da je tožeča stranka razlog, ki se nanaša na ugovor nezakonnosti, v svojih pisanjih navedla le zelo abstraktno, ne da bi natančno pojasnila kršitev načela enakosti, ki jo zatrjuje.
- 106 Pritožnica pa pred Sodiščem ni predložila nobene trditve, s katero bi lahko dokazala, da je v nasprotju s tem, kar je razsodilo Splošno sodišče, tožba, ki mu je bila predložena, vsebovala vse natančne dejanske in pravne okoliščine za utemeljitev predloženega ugovora nezakonnosti, pri čemer ni upoštevna navedba z obravnave, da je z dejanskimi in pravnimi okoliščinami, s katerimi je utemeljen prvi tožbeni razlog, utemeljen tudi ugovor nezakonnosti, kot je razvidno iz sodne prakse, navedene v točki 104 te sodbe.
- 107 Zato Splošno sodišče ni napačno uporabilo prava in je treba drugi pritožbeni razlog zavrniti kot neutemeljen.

B – Pritožba v delu, v katerem se nanaša na naložitev stroškov

1. Trditve strank

- ¹⁰⁸ Po mnenju pritožnice je Splošno sodišče s tem, da ji je naložilo plačilo stroškov, ki jih je priglasila Komisija, napačno uporabilo pravo in storilo napako pri obrazložitvi. Na eni strani se namreč za NNS, ki ga je treba šteti za zaposlenega pri Komisiji, v obravnavani zadevi ne uporablja splošna določba člena 87(2) Poslovnika Splošnega sodišča, na drugi strani pa, čeprav je bilo vprašanje o tem izrecno postavljeno, Splošno sodišče ni razložilo, zakaj pravni položaj NNS ni enak ali izenačen s položajem uradnikov in uslužbencev.
- ¹⁰⁹ Poleg tega naj bi novost in pravna zapletenost zastavljenih vprašanj ter ravnanje Komisije pomenili izjemne razloge, ki bi morali Splošno sodišče na podlagi člena 87(3), prvi pododstavek, njegovega poslovnika pripeljati do tega, da se Komisiji naloži njene lastne stroške.
- ¹¹⁰ Komisija trdi, da ker je bila pritožnica NNS, čigar položaj se jasno razlikuje od položaja uradnikov in uslužbencev Komisije, gre za spor na podlagi člena 230 ES in se torej določbe o stroških za zadeve v zvezi z uradniki in uslužbenci Komisije ne uporabljajo. Poleg tega ni podan noben izjemen razlog, da bi Splošno sodišče v navedenem sporu odločilo, da se stroški delijo ali povrnejo.

2. Presoja Sodišča

- 111 Spomniti je treba, da na podlagi člena 58, drugi odstavek, Statuta Sodišča „[p]ritožba ni dovoljena glede stroškov in njihove višine“. Poleg tega je v skladu z ustaljeno sodno prakso treba na podlagi te določbe, če so bili vsi pritožbeni razlogi zavrženi, predloge glede domnevne nepravilnosti odločitve Splošnega sodišča o stroških zavržiti kot nedopustne (glej zlasti sodbe z dne 14. septembra 1995 v zadevi Henrichs proti Komisiji, C-396/93 P, Recueil, str. I-2611, točki 65 in 66; z dne 12. julija 2001 v združenih zadevah Komisija in Francija proti TF1, C-302/99 P in C-308/99 P, Recueil, str. I-5603, točka 31, in z dne 26. maja 2005 v zadevi Tralli proti ECB, C-301/02 P, ZOdl., str. I-4071, točka 88).
- 112 Torej je treba, ker so vsi drugi pritožbeni razlogi pritožnice zavrženi, zadnji razlog, ki se nanaša na delitev stroškov, zavreči kot nedopusten.

VI – Stroški

- 113 V skladu s členom 69(2) Poslovnika Sodišča, ki velja za pritožbeni postopek na podlagi člena 118 tega poslovnika, se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Komisija je predlagala, naj se C. Gualtieri naloži plačilo stroškov, in ker ta s predlogi ni uspela, se ji naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je Sodišče (prvi senat) razsodilo:

- 1. Pritožba se zavrne.**
- 2. C. Gualtieri se naloži plačilo stroškov.**

Podpisi